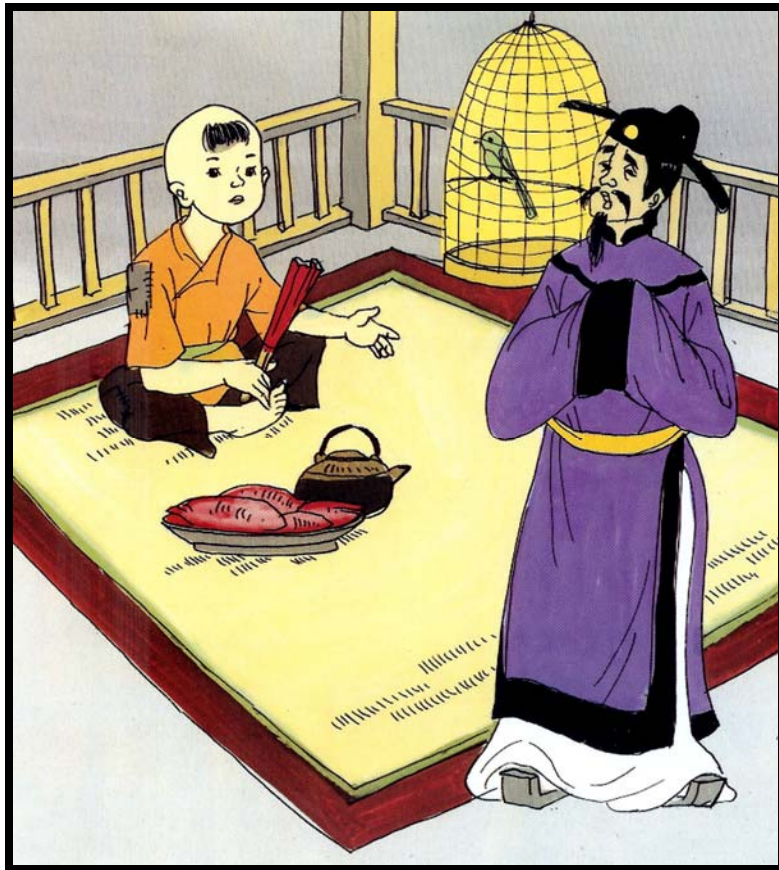
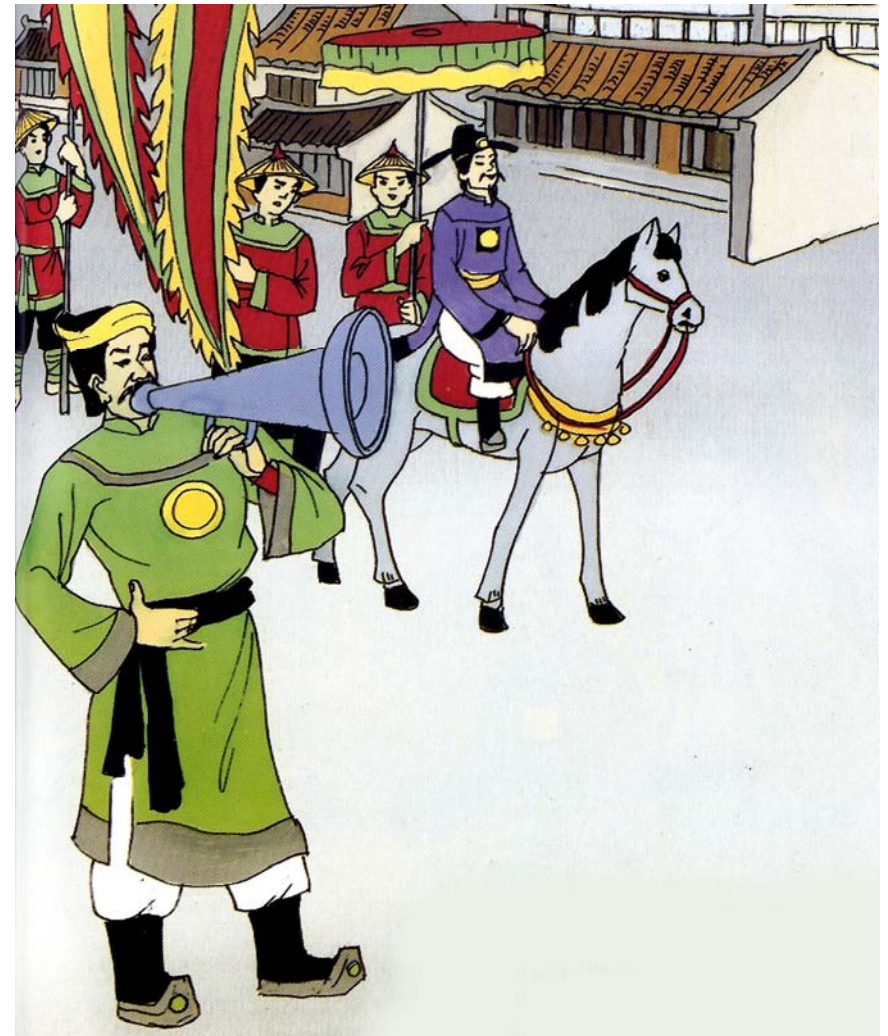

Bé Thần Đồng

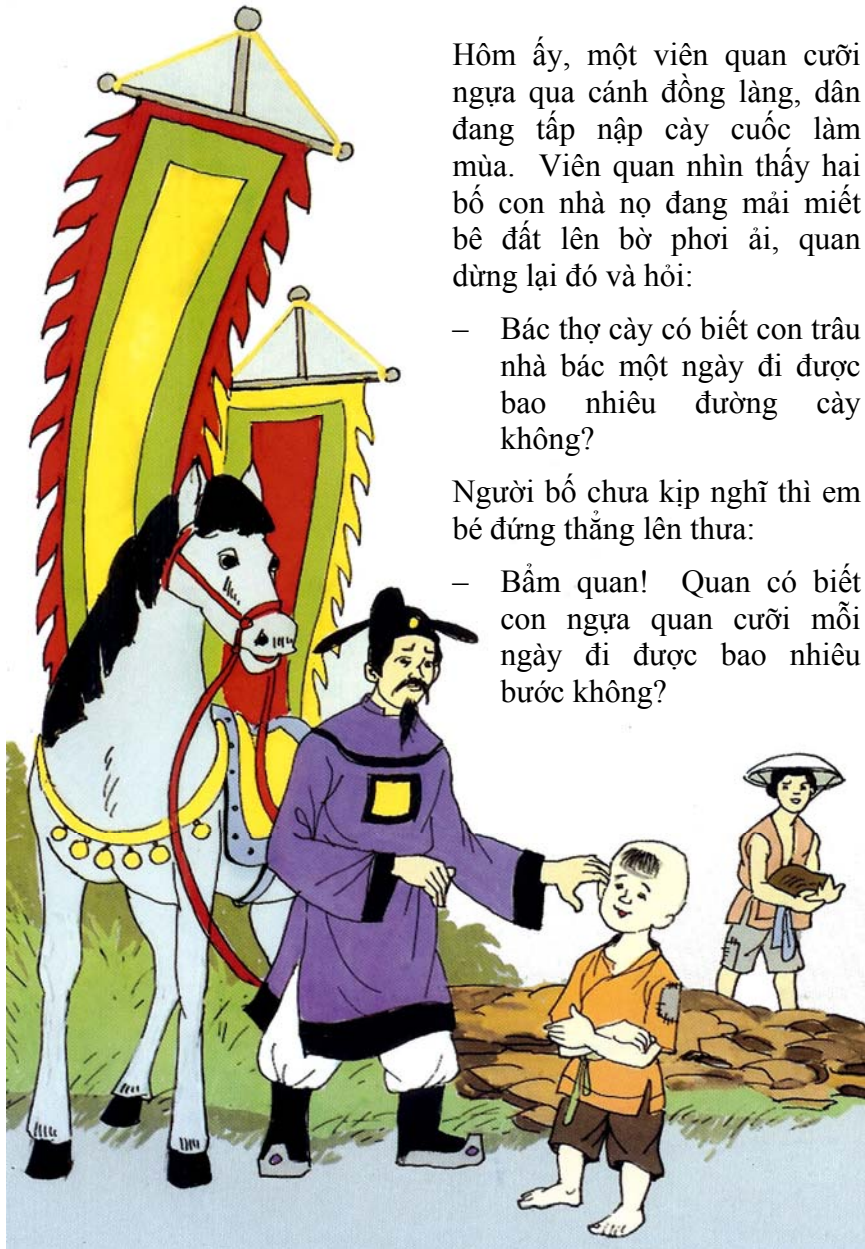
Minh Họa: Minh Trí

Trường Thánh Tôma Thiện
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Ngày xưa nhà vua có lệ năm năm một lần yết bái đến bình dân thiên hạ để cầu người tài ra giúp nước.

Mùa xuân ấy, trong thành ngoài nội mỗ rao, trống nổ vang lừng báo hiệu đến kỳ triều đình đi kén người tài, đức hiền.

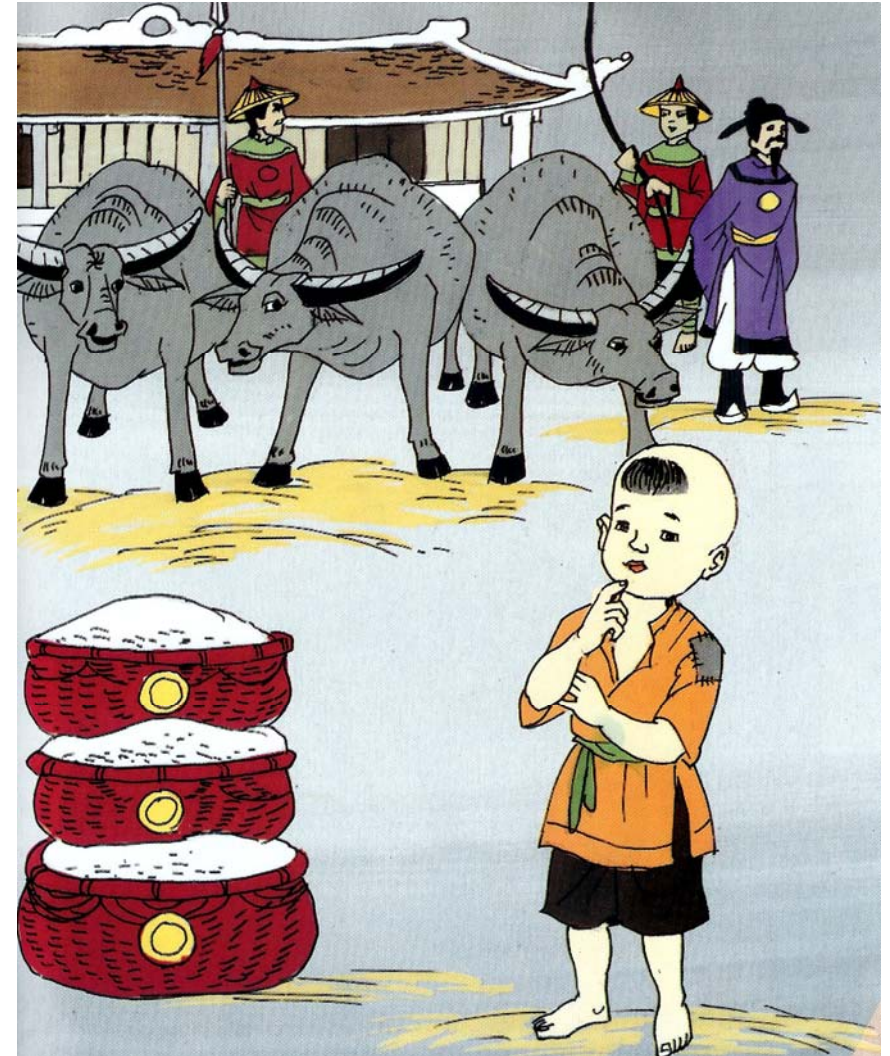

Hôm ấy, một viên quan cưỡi ngựa qua cánh đồng làng, dân đang tập nập cày cuốc làm mùa. Viên quan nhìn thấy hai bố con nhà nọ đang mãi miết bê đất lên bờ phơi ải, quan dừng lại đó và hỏi:

- Bác thợ cày có biết con trâu nhà bác một ngày đi được bao nhiêu đường cày không?

Người bố chưa kịp nghĩ thì em bé đứng thẳng lên thưa:

- Bẩm quan! Quan có biết con ngựa quan cưỡi mỗi ngày đi được bao nhiêu bước không?

Quan về tâu với vua trí ứng đáp thông minh của em bé. Vua nói:

- Thằng bé có tài đấy! Ta thử xem.

Một hôm, quan cho gánh về làng ba gánh gạo, dắt theo ba con trâu đực và gọi cả làng đến ra lệnh:

- Làng ngày có đưa bé thông minh, vua thưởng cho ba gánh gạo nếp ngon. Vua cho ba con trâu đực để nuôi trong ba năm. Sau đó ba con trâu đực phải đẻ ra chín con nghé. Không được thế thì cả làng phải tội.

Nói xong, quan ra về. Dân làng lôi bố con bé ra tra khảo:

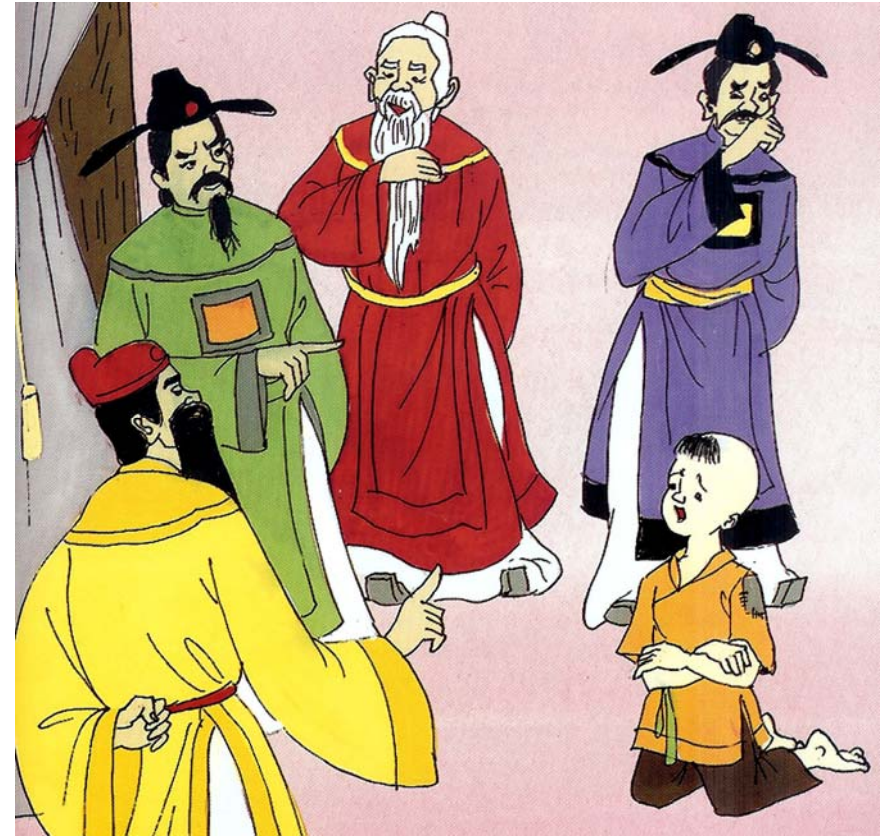
- Thằng bé nói năng thế nào để gieo vạ cho cả làng?

Bé khoan thai cười nói:

- Dân làng không có gì phải lo. Cứ thối xôi, thịt trâu mời cả làng ăn cỗ vua thưởng. Bố con tôi xin lên kinh đô lo việc này.

Một cụ già nói:

- Mày đi không được việc này thì đừng quay về làng nữa.

Lên tới kinh đô, một mình bé vào cửa Ngọ Môn khóc ầm lên. Vua nghe tiếng trẻ khóc bèn cho lính ra dẫn vào hỏi:

- Làm sao con khóc?

Bé mếu máo:

- Mẹ con mất sớm. Bố con chỉ có mình con. Con giục mãi mà bố con không sinh em bé cho con bế.

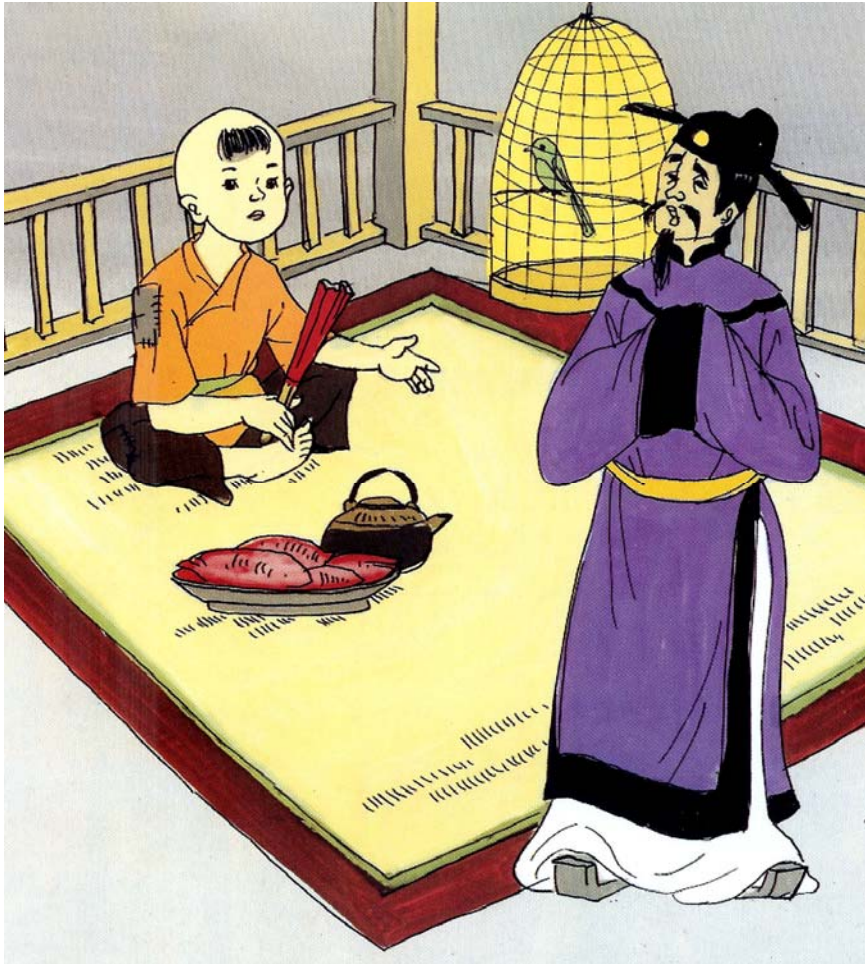
Các quan thần cười ngất vì câu nói ngây ngô của bé, và nói:

- Con phải bảo bố con lấy vợ kế thì con mới có em được.

Bé hỏi lại nhà vua:

- Thế sao nhà vua bắt làng con nuôi ba con trâu đực và bắt trâu đực đẻ ra nhé?

Vua cho bố con bé ở lại kinh đô.

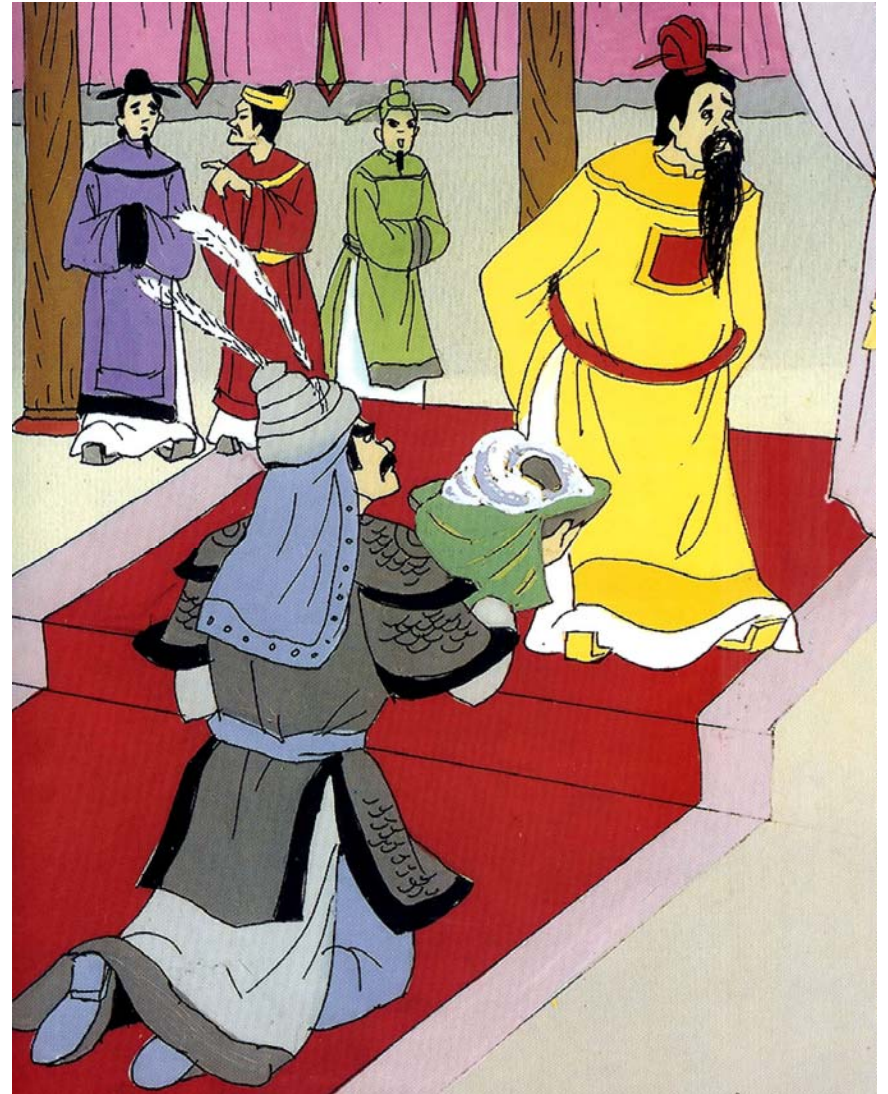
Lần khác, vua lại thử tài bé. Vua cho một viên quan xách ra nhà công quán cái lồng, trong có một con chim sẻ và nói:

– Con chim sẻ này phải mổ thịt làm ba mâm cỗ để vua ăn.

Bé nói:

– Quan ra chợ mua cho tôi ba cái kim khâu. Quan về tâu với vua cho rèn ba cái kim thành ba con dao to, nhỏ khác nhau. Có dao sắc tôi mới làm thịt chim được.

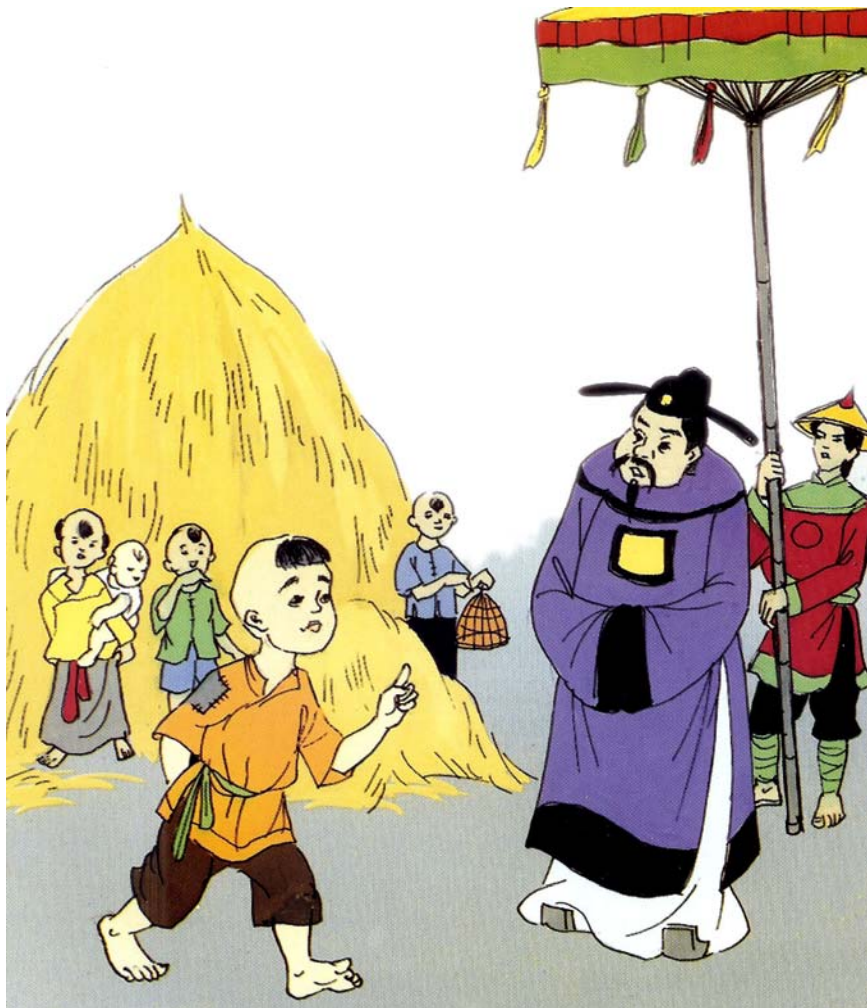
Vua khen bé nhanh trí, thông minh, cho mời các quan văn, quan võ giỏi đến dạy chữ, dạy võ cho bé.

Thời ấy, các nước có hiềm khích nhau hay dùng mẹo để thử tài nhau. Có nước láng giềng nọ cho sứ thần sang dâng vua một cái vỏ ốc và một sợi chỉ điều rồi tâu:

– Vua tôi thách lân quốc xâu được sợi chỉ qua vỏ ốc này. Nếu được thì bãi binh, thông hiếu. Nếu không được thì phải cắt đất.

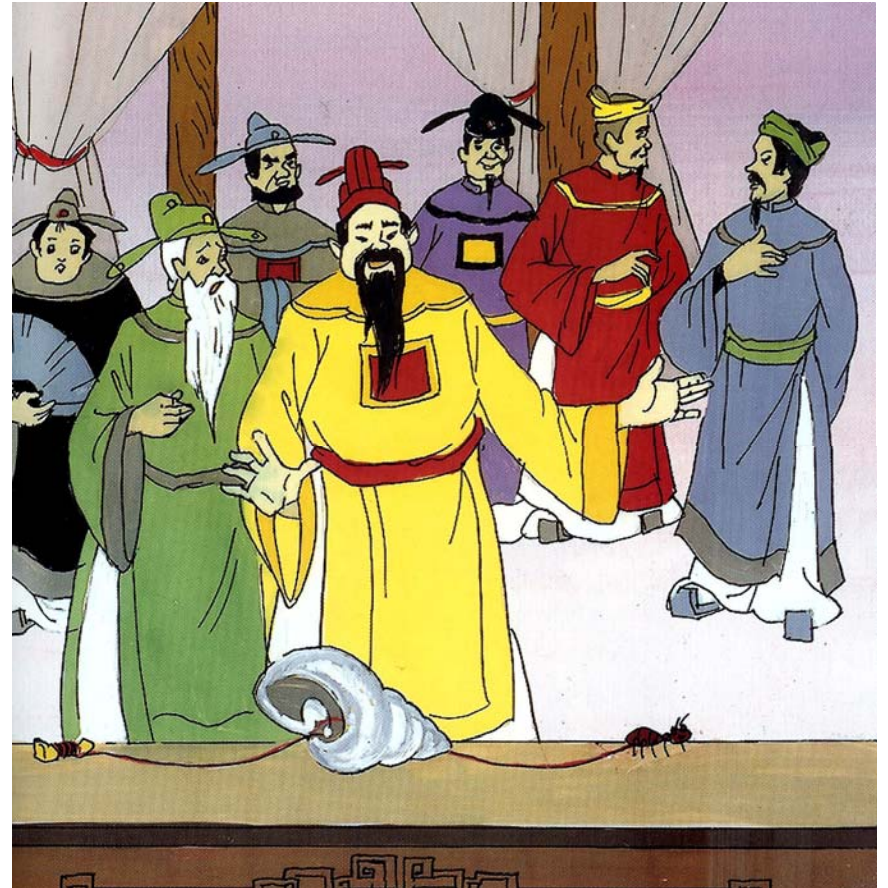
Triều đình họp lại và thử mọi cách để sợi chỉ luôn qua được vỏ ốc nhưng đều không được.

Vua chợt nghĩ đến bé thông minh, sai quan cho vời vào. Bé nghe xong liền đứng dậy nói:

- Không khó gì! Nhưng tôi còn bé, chưa đến tuổi được mặc áo, đội mũ vua ban để ra giữa triều đình giải đố. Vậy ông học thuộc câu thơ này rồi về trình vua.

“Tích tịch tình tang.
Bắt con kiến càng, buộc chỉ ngang lưng.
Bên thời lấy giấy mà bung,
Bên thời bôi mỡ, kiến mừng kiến sang.”

Con kiến càng, trên lưng buộc sợi chỉ điều chui vào cái vỏ ốc rồi từ từ chui ra đầu ốc kia. Thật là một tài kiến kiệt xuất.

Vua và cả triều đình mừng rỡ, hò reo vui sướng. Sứ thần đã được mắt thấy, nước họ phải rút đại quân đang áp sát ngoài biển cả.

Về sau bé thần đồng thi đỗ cả trạng văn và trạng võ, lập nhiều công lớn.

Trường Thánh Tôma Thiện
 Giáo Xứ Thánh Giuse
 1902 S. Beltline Road
 Grand Prairie, Texas 75051